Великий англійський поет Джордж Гордон Байрон (1788 – 1824) був справжнім кумиром епохи, «володарем дум» (Пушкін) усієї передової Європи. Життя його, в якому були і героїзм боротьби, і виклик політичній реакції, і шалені пристрасті, овіяне міфами.

Незвичайна і багата на пригоди біографія поета-романтика Дж. Байрона наклала відбиток на його творчість. Він належав до аристократичної, але збіднілої родини. У десятирічному віці після смерті діда Байрон успадкував титул лорда. Ще студентом Кембріджського університету почав писати вірші. Байрон багато подорожував, цікавився історією, був учасником визвольного руху в Італії, долучився до лав грецьких повстанців.

Він відомий світу і як автор поем “Шильйонський в’язень”, “Гяур”, “Корсар”, “Лара”, драматичних творів “Манфред”, “Каїн”, роману у віршах “Дон Жуан” та ін. Світове визнання молодому автору принесла його поема “Паломництво Чайльда Гарольда”, герой якої, розчарувавшись у солодких мріях юності, тікає від суспільства у далекі екзотичні краї, де шукає серед дикої природи гармонію життя. Цікаво, що Байрон настільки яскраво і захоплююче описував події і картини природи в поемах, що читачі ототожнювали автора з героями кожної його поеми. Наприклад, поета – з образом Чайльд Гарольда, навіть вважали, що він певний час був піратом, тому, що дуже майстерно і точно описав піратський побут у поемі “Гяур”.

У 1818 році, під час перебування в Італії, Байрон пише ліроепічну поему “Мазепа”. Він був першим, хто ввів у європейську літературу образ України та українського героя. Поет звернувся до подій історії України кінця XVII – початку XVII ст. – доби сильних характерів, зацікавився постаттю гетьмана Івана Мазепи, як романтичного, вельми таємничого героя української минувшини.

В жахливий день біля Полтави
Од шведів щастя утекло.
Навкруг порубане, кривaве
Все військо Кардове лягло,
Військова міць, воєнна слава.
Така ж, як ми, її раби,
- Майнула до царя, лукава,
І врятувався мур Москви.
- До того пам'ятного року,
До ще жахливішого дня,
Що на ганьбу й різню жорстоку
Ще більше виставив ім'я,
Ще більше військо дав на злім.
Одному грім, а блиск усім
(Поема “Мазепа”)